

**KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
VRAAG NR. 298 VAN 10 FEBRUARI 1997****BEROEP VAN VERPLEEGKUNDIGE
AANWEZIGHEID VAN IONISERENDE STRALING**Uittreksel uit "Bulletin van vragen en antwoorden - Kamer - 17 maart 1997"**Vraag:**

Uit recente studies blijkt dat het beroep van verpleegkundige op het gebied van gevaar voor besmetting met radioactiviteit een risicoberoep is geworden. De aanwezigheid van ioniserende straling noopt inderdaad tot een nauwlettend toezicht op de doses radioactiviteit waaraan het verplegend personeel wordt blootgesteld.

Wat zal u in dat verband doen op het stuk van de arbeidshygiëne en de gezondheid van de werknemers ?

Antwoord:

Het geacht lid gelieve hierna het antwoord op zijn vraag te vinden.

Het gebruik van bronnen van radioactieve straling om diagnostische en therapeutische doeleinden in ziekenhuizen is bij de Administratie van de arbeidshygiëne en -geneeskunde reeds lang bekend.

Het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende Algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van de ioniserende stralingen - het resultaat van de omzetting van de Euratomrichtlijnen in Belgisch recht - heeft een systeem van stralingsbescherming gecreëerd dat kan worden toegepast op praktijken en werkzaamheden waarbij werknemers - waaronder het verplegend personeel - aan ioniserende straling kunnen worden blootgesteld. Dat systeem is gestoeld op de principes van gerechtvaardigde blootstelling, geoptimaliseerde bescherming van de werknemers en beperking van de dosissen.

Eén van de componenten van de praktische bescherming van de werknemers bestaat in het toepassen van individuele dosimetrie, dit wil zeggen het gebruiken van dosimeters waarmee de dosissen die de werknemer bij een externe blootstelling eventueel heeft opgelopen, kunnen worden achterhaald.

Er wordt van interne radioactieve besmetting van een werknemer gesproken wanneer zowel een externe besmetting via de huid als een interne besmetting via enige andere weg (spijsvertering, ademhaling, ...) heeft plaatsgehad. In dit geval wordt een beroep gedaan op antropogrammetrie en radiotoxicologische methoden om de besmetting aan het licht te brengen.

Het systeem van stralingsbescherming omvat eveneens een systematisch individueel toezicht van de blootgestelde werknemers, waarbij door middel van geneeskundige onderzoeken de geschiktheid voor een bepaalde werkplek of het behoud op die werkplek wordt nagegaan. Die geneeskundige onderzoeken worden met toepassing van artikel 75 van voornoemd koninklijk besluit in het kader van de arbeidsgeneeskundige diensten verricht door artsen die zijn erkend door de minister van Volksgezondheid.

De organisatie en het toezicht op de nodige preventiemaatregelen vallen ten laste van de dienst voor fysieke controle, waarvan de organisatie bij de werkgever berust. Bij ontstentenis van dergelijke dienst worden de taken in verband met fysieke controle toevertrouwd aan een instelling die, bij de huidige stand van de reglementering, daartoe door de ministers van Tewerkstelling en Arbeid en Volksgezondheid gezamenlijk is erkend.

De omzetting in Belgisch recht van richtlijn 96/29/Euratom tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, zal de huidige bepalingen wijzigen en tegelijkertijd het systeem van bescherming van de werknemers versterken.